

Król Północy, Król Południa, i wydarzenia czasów końca

written by Tim Jennings, M.D. | August 13, 2020

W Księdze Daniela znajdujemy zarówno opisy wydarzeń historycznych, jak i proroctwa odnoszące się do naszych czasów. Zawarte są tam wspaniałe i niezwykle inspirujące historie, np.: o wiernych Bogu jeńcach, którzy okazali się dziesięć razy mądrzejsi niż ci, nie wierzą w Boga, czy o wrogach Bożych usiłujących złapać w pułapkę i zniszczyć ludzi wiernych Bogu, którzy zostali wybawieni z ognistego pieca i lwiej jamy. Jednak tutaj skupimy się na znajdujących w tej księdze proroctwach — a w szczególności na proroctwie dotyczącym Króla Północy i Króla Południa, zapisanym w rozdziale jedenastym.

Treść Księgi Daniela ułożona jest w proroczy wzorzec: przepowiedziane wydarzenia rozpoczynają się za życia Daniela i sięgają drugiego przyjścia Chrystusa, przy czym każde kolejne proroctwo dodaje więcej szczegółów na temat przyszłości.

- **Księga Daniela 2: Proroctwo o posągu z różnych metali** zaczyna się od panowania króla Babilonu i biegnie przez okres cesarstwa Medo-Perskiego, Greckiego i Rzymskiego, do podzielonej Europy, i aż do przyjścia Chrystusa.
- **Daniel 7: Proroctwo o czterech bestiach** zaczyna się od Babilonu i przebiega przez okres cesarstwa Medo-Perskiego, Greckiego i cesarskiego Rzymu, do podzielonej Europy, następnie do

papieskiego Rzymu, i aż do przyjścia Chrystusa.

- **Księga Daniela 8 i 9: Proroctwo o baranie i koźle** obejmuje okres od obalenia Medo-Persji przez Grecję do powstania pogańskiego Rzymu, który po niedługim czasie przeistacza się w papieństwo. Proroctwo to również zawiera więcej szczegółów odnośnie okresu czasu przed przyjściem Mesjasza i ujawnia kontratak szatana mający na celu zainfekowanie umysłów ludzi fałszywym rozumieniem zarówno prawa Bożego jak i osiągnięć Chrystusa. Następnie ma miejsce oczyszczenie ludu Bożego z grzechu w czasach końca i przygotowanie go na spotkanie z Jezusem, a punktem kulminacyjnym jest drugie przyjście Chrystusa.

Proroctwo w rozdziale jedenastym księgi Daniela, na którym się teraz skupiamy, jest ostatnim z tej serii proroctw i zaczyna się od wydarzeń, które miały miejsce w Persji za czasów Daniela.

- **Daniel 11:1-4:** Wizja dana jest Danielowi w trzecim roku panowania Cyrusa i mówi o powstaniu trzech królów i następującego po nich czwartego króla, potężniejszego od poprzednich, którego imperium zostanie rozbite i podzielone pomiędzy „cztery wiatry”, czyli cztery strony świata. Trzej królowie, którzy powstali po Cyrusie, to: Kambyzes (530-522 p.n.e.); Fałszywy Smerdis (522 p.n.e.); i Dariusz I (522-486 p.n.e.). Czwartym królem był Kserkses (486-465 p.n.e.), który „podburzy[ł] wszystkich przeciw królestwu Grecji” (werset 2), ale ostatecznie jego imperium zostało podbite przez Aleksandra Wielkiego (336-323 p.n.e.), który zmarł u szczytu swej potęgi, a jego królestwo zostało podzielone na cztery części (wersety 3, 4).
- **Daniel 11:5-14** Przedstawia bitwy pomiędzy dynastiami hellenistycznymi po śmierci Aleksandra Wielkiego. (Istnieje wiele komentarzy biblijnych podających konkretne wydarzenia historyczne w odniesieniu do tych wersetów.) Król Północy odnosi się do części Persji pokrywającej się geograficznie ze starożytnym Babilonem (częścią syryjską), podczas gdy Król Południa reprezentuje Egipt.
- **Daniel 11:16-28:** W wersecie 16. pojawia się Rzym — królestwo, które osiedliło się w „Pięknej Krainie”, co odnosi się do miejsca, w którym Bóg mieszka ze swoim ludem. W wersecie 22. mocarstwo to skazuje na śmierć Księcia Przymierza, co jest nawiązaniem do śmierci krzyżowej Jezusa, co potwierdza, że historycznie odnosi się do pogańskiego Rzymu.
- **Daniel 11:29-39:** Wersety te przenoszą nas z literalnego do duchowego Izraela — do tych, co są jak Abraham pod względem charakteru i wiary — oraz z **pogańskiego** Rzymu jako Króla Północy do **chrześcijańskiego** Rzymu jako Króla Północy.

Widzimy tu, że obaj Królowie (Północy i Południa) reprezentują dwie odrębne filozofie, które przetrwały aż do dzisiaj.

Północ (Babilon/Persja/Rzym) reprezentuje mocarstwa, które wyznają wiarę w Boga, ale stosują metody grzesznego świata, a w szczególności narzucone prawa i siłę przymusu ze strony państwa.

Nabuchodonozor uwierzył w Boga Daniela, jednak natychmiast narzucił prawo zmuszające wszystkich obywateli do jego wiary (zob. Daniel 3:28, 29); Dariusz również twierdził, że wierzy w Boga Daniela, jednak wykorzystał narzucone prawo do zmuszania do wiary swoich podwładnych (zob. Daniela 6:23-27); i ostatecznie pogański Rzym stał się Rzymem papieskim, który podaje się za reprezentanta Boga, ale zaraża religię chrześcijańską fałszywą koncepcją narzuconego prawa, co prowadzi do legalistycznego charakteru ‘chrześcijaństwa’, co błędnie reprezentuje Boga (zob. Daniel 7:20-25). Zatem Król Północy to system, który łączy wiarę w Boga (kościół) z narzuconym przez człowieka prawem (państwo) tworząc **imperializm religijny / system religijno-polityczny**.

Południe (Egipt) to mocarstwa, które zaprzeczają istnieniu Boga, jak powiedział egipski faraon: „Któż to jest PAN, abym miał słuchać jego głosu?” (Ks. Wyjścia 5:2). Król Południa rozpoczął swój ostateczny atak (czasu końca) na Króla Północy wraz z Wielką Rewolucją Francuską — w której odrzucono wszelkie bóstwa i osadzono na tronie boginię rozumu, kładąc tym podwaliny pod powstanie w świecie zachodnim ateizmu, humanizmu i sekularyzmu — i aż do dziś naciera na Króla Północy.

Jedna z założycieli kościoła adwentystów napisała:

„Wielkie miasto”, na którego ulicach zabijani byli świadkowie Boży, i gdzie leżały ich zwłoki, nazywa się w przenośni Egiptem. Ze wszystkich narodów wymienionych w Biblii Egipt najbardziej zuchwale zaprzeczył istnieniu Boga i sprzeciwiał się Jego przykazaniom. Żaden monarcha nie odważył się tak otwarcie i władczo wystąpić przeciwko autorytetowi nieba, jak król egipski. Gdy Mojżesz w imieniu Boga przyszedł do faraona z poselstwem, ten dumnie odpowiedział: „Któż to jest Pan, bym miał słuchać głosu jego i wypuścić Izraela? Pana nie znam, a Izraela nie wypuszczę” 2 Mojżeszowa 5,2. Jest to negacja Boga, a naród, którego symbolem był Egipt, w podobny sposób zaprzeczył Bogu i Jego prawdom oraz wykazał podobnego ducha niedowierzania i buntu. „Wielkie miasto” jest także porównywane do Sodomy. Przeszypowanie przykazań Bożych było najbardziej uwidocznione w tym mieście w rozpuszczeniu i nierządzie. Ten sam grzech był wyróżniającą cechą narodu, który miał wypełnić przepowiednię zapisaną w owym tekście (EGW, „Wielki Bój”, s. 143).

Następnie autorka stwierdza, że ten opis wypełnił się w wydarzeniach rewolucji francuskiej. Armia francuska wkroczyła do Rzymu i wzięła do niewoli papieża w 1798 roku, kończąc 1260-letni związek kościoła z państwem i dając początek eksplozji ateizmu, humanizmu i sekularyzmu. Król Południa — symbol ateizmu, świeckiego humanizmu, liberalizmu i progresywizmu — rozpoczął swój ostateczny atak na króla Północy (związek państwa i kościoła) wraz z rewolucją francuską. Do dziś Król Południa kontynuuje silny atak przeciwko Królowi Północy — ale wszystko wkrótce się zmieni. Przeanalizujemy ostatnie wersety rozdziału jedenastego.

- **Daniel 11:40-45:** Wersety te opisują wydarzenia odnoszące się do dzisiejszego świata. Istnieje wiele interpretacji i komentarzy różnych biblistów, które omówiłem w jednym ze [studiów biblijnych](#) (w j. angielskim).

Tutaj natomiast zbadamy, do czego moim zdaniem odnoszą się te wersety (jestem jednak otwarty na aktualizację swoich poglądów w miarę rozwoju historii). Nie jestem dogmatyczny, ale przedstawiam te koncepcje by inni mogli je przestudiować i rozważyć. Jeśli masz uwagi, które pozwoliłyby udoskonalić czy uaktualnić tę interpretację, proszę, podziel się nimi.

- **Daniel 11:40:** „A pod koniec czasu będzie z nim walczył król południa; ale król północy uderzy na niego jak burza z rydwanami, jeźdźcami i licznymi okrętami, wtargnie do krajów, zaleje je i przejdzie” (UBG).

„Pod koniec czasu” odnosi się do okresu poprzedzającego drugie przyjście Chrystusa. Król Południa (ateizm, świecki humanizm, liberalizm, progresywizm) zaatakuje Króla Północy (chrześcijańskie instytucje promujące religię za pomocą rządowych nakazów i zakazów — takich jak zakaz alkoholu na początku XX wieku, ograniczenie małżeństwa do jednego mężczyzny i jednej kobiety, przepisy zabraniające aborcji i homoseksualizmu w wojsku itp.).

W ciągu ostatnich dwóch stuleci byliśmy świadkami ostrego nacisku ze strony Króla Południa (świeckiego humanizmu) na Króla Północy (imperializmu religijnego) i jego wielkich osiągnięć. Jednak na tym prorocstwo się nie kończy. Przepowiada, że Król Północy „uderzy” na Króla Południa „jak burza”. A jeśli nasze zrozumienie tego prorocstwa jest prawidłowe, oznacza to, że jesteśmy o krok od odrodzenia się religijnego konserwatyzmu, który zdobędzie władzę polityczną, co w agresywny sposób obali i zniszczy Króla Południa (świecki humanizm). Większość Amerykanów zostanie sprowokowana przez bezbożnych ekstremistów do tego stopnia, że zareagują agresywnie i „uderzą jak burza”, by przejąć kontrolę nad rządem i uchylać oraz narzucać obywatelom własne przepisy religijne.

Nacjonalizm czy konserwatyzm (wzmoczenie samoobrony na zasadzie „w grupie siła”, zabezpieczanie granic, odizolowanie się, trzymanie się z boku) jest ideologią Króla Północy. Gdy nastąpią wydarzenia wprowadzające chaos, zagrożenie pokoju czy niebezpieczeństwa (pandemie, niedobór żywności, presja finansowa, wojna, zmiany klimatyczne, przemoc, zamieszki itp.), wówczas strach ponownie popchnie ludzi w kierunku konserwatyzmu religijnego (Króla Północy). Kiedy wszystko idzie dobrze, w okresach względnego pokoju i dobrobytu, społeczeństwo ma tendencje podążania w stronę progresywizmu (któż jest Pan?). W miarę zdobywania wpływów, Król Południa posuwa się naprzód według wytyczonych przez siebie planów, a w rezultacie społeczeństwo staje się coraz bardziej dekadentkie i rozrasta się do rozmiarów grożących załamaniem gospodarki. W reakcji na taki stan rzeczy, gdy nadejdą przepowiedziane w Biblii wydarzenia „czasu ucisku” dni ostatecznych (wzmagająca się przemoc, klęski żywiołowe, zarazy, wojny, terroryzm), ludzkość zwróci się w stronę konserwatyzmu, co z kolei wesprze siły Króla Północy, który „uderzy ... jak burza”.

- **Daniel 11: 41:** „Potem wkroczy do pięknej ziemi i wiele krajów padnie. Te jednak ujdą z jego rąk: Edom, Moab i pierwsi z synów Ammona” (UBG).

„Piękna Ziemia” odnosi się do miejsca, w którym mieszka Bóg i Jego lud. Filozofia Króla Północy (państwo-kościół) usiłuje zalać serca i umysły ludzi przestrzegających przykazań Bożych, ponieważ cenią oni konserwatywne zasady i wiarę w Boga. Jeśli nie będą ostrożni, wielu sług Bożych zostanie wciągniętych w religijną grę o władzę, która ma na celu przeciwstawienie się Królowi Południa. Ludzie na całym świecie zostaną zaangażowani w tę zwodniczą działalność i przyłączą się do ruchu solidaryzującego z ustanowieniem ‘chrześcijańskiego’ państwa-kościła.

W całym jedenastym rozdziale Księgi Daniela Król Północy walczy z Królem Południa, a Piękna Ziemia (lud Boży) znajduje się pośrodku. Lud Boży nie ma utożsamiać się ani z Królem Północy (państwo-kościół), ani z Królem Południa (świeckim humanizmem); ma pozostać całkowicie odrębny i oryginalny. Jedną z pułapek szatana jest zwerbowanie ludzi do jednego z tych filozoficzno-politycznych obozów.

Edom (potomkowie Ezawa), Moab, i Ammon (potomkowie Lota) prowadzili koczowniczy tryb życia i reprezentowali ludy, które nie przyłączały się do żadnych narodów ani rządów ludzkich. Zatem ci, którzy zachowują niezależność, wolność i swobodę (ci, co myślą samodzielnie), nie zgadzają się na połączenie kościoła z państwem ani nie poddają się władzy Króla Północy.

- **Daniel 11:42,43:** „Wyciągnie swą rękę po kraje, a ziemia Egiptu nie zdoła mu ująć. Opanuje skarby złota i srebra oraz wszystkie kosztowności Egiptu, a Libijczycy i Etiopczycy pójdą za nim” (UBG).

Egipt jest synonimem Króla Południa (ateizmu, świeckiego humanizmu, liberalizmu i progresywizmu)

który nie uniknie kontraktacji ze strony Króla Północy (imperializmu religijnego — związku państwa i kościoła). Król Północy przejmie kontrolę nad dobrami kontrolowanymi dotychczas przez Króla Południa — mediami, handlem i majątkiem. W Biblii, Libia i Nubia (Etiopia) reprezentują Afrykę (z wyjątkiem Egiptu), co oznacza, że różne grupy etniczne poddadzą się władzy Króla Północy (państwa-kościół). Może to również oznaczać, że znaczna część wsparcia dla ogólnoswiatowego odrodzenia się religijnego imperializmu będzie pochodzić ze strony ludzi czarnoskórych. Już dzisiaj najwięcej konserwatywnych, religijnych ludzi popierających imperializm kościelny znajduje się w Afryce i Ameryce Łacińskiej.

- **Daniel 11:44:** „Ale wieści ze wschodu i z północy przestraszą go. Dlatego wyruszy z wielkim gniewem, aby wielu wygubić i wytępić” (UBG).

W Piśmie Świętym wschód i północ są często kojarzone z działalnością Bożą:

- „PAN Bóg zasadził też ogród w Edenie, na wschodzie, i umieścił tam człowieka, którego ukształtował” (Ks. Rodzaju 2:8 UBG).
- Chwała Boża przybywa ze wschodu: „A oto chwała Boga Izraela przybyła od wschodu” (Ezechiela 43:2 UBG). Chwała Boża to Boży charakter miłości. Głoszenie i objawienie charakteru Boga, Jego prawdziwych metod i zasad, zaalarmuje Króla Północy.
- Jezus opisuje swoje drugie przyjście jako nadchodzące ze wschodu: „Jak bowiem błyskawica pojawia się na wschodzie i jest widoczna aż na zachodzie, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego” (Ew. Mateusza 24:27 UBG).
- Apokalipsa opisuje, że aniołowie Boży przybywają ze wschodu z pieczęcią Bożą, aby zapieczętować Jego lud: „I zobaczyłem innego anioła wstępującego od wschodu słońca, który miał pieczęć Boga żywego i zawołał donośnym głosem do czterech aniołów, którym pozwolono wyrządzać szkodę ziemi i morzu: Nie wyrządzajcie szkody ziemi ani morzu, ani drzewom, dopóki nie opieczętujemy sług naszego Boga na ich czołach” (Apokalipsa 7:2,3 UBG). Król Północy jest zaalarmowany, że posłańcy Boży obwieszczają prawdę, dzięki której święci Boży są zapieczętowani.
- Mojżesz otrzymał polecenie, aby ulokować stół z chlebami pokładnymi i winem (sokiem winogronowym) po północnej stronie świątyni: „A przed zasłoną postawisz stół, a naprzeciw stołu, po południowej stronie przybytku – świecznik, a stół postawisz po stronie północnej” (Ks. Wyjścia 26:35 UBG). Chleby pokładne i wino reprezentują ciało i krew naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.
- Hiob mówi, że Bóg przychodzi z północy: „Na północy pojawia się jasność wspaniała. Niezwykły jest ów majestat Boga” (Hiob 37:22 BWP).
- Izajasz pisze, że Lucyfer zamierzał wstąpić na tron Boży znajdujący się na północy: „Jakże ty spadłeś aż z niebios, ty gwiazdo poranna i synu jutrzeńki? Jak się to stało, że leżysz na ziemi ty, któremu służyły wszystkie narody? Ty, któryś sobie mówił: Wstąpię na niebiosa i przejdę ponad gwiazdami Bożymi i tam sobie tron mój ustawię. I zasiądę na wzgórzu zgromadzenia, aż na północnych krańcach” (Izajasz 14:12,13 UBG).

Gdy Król Północy (konserwatyzm religijny zjednoczony z władzami państwowymi, tworzący imperializm religijny) atakuje armię Króla Południa (świecki humanizm), lud Boży zostaje otoczony poprzez te dwa mocarstwa. Przesłanie od Boga dociera do świata, ujawniając, że Bóg nie jest zaangażowany w żaden z tych ruchów — że Jego prawo nie jest prawem ludzkim. Jest to przesłanie, które rozjaśnia świat prawdą o Bogu jako Stwórcy, wykazując, że Jego prawa są prawami projektowymi Stworzyciela — protokołami stworzenia, na których opiera się życie całego wszechświata. **Jest to przesłanie oddające chwałę Bogu, gdyż dzięki niemu objawiony zostaje Jego prawdziwy charakter miłości. Jest to**

przesłanie, które demaskuje zarówno fałsz świeckiego ruchu, jak i zakłamanie fałszywego chrześcijaństwa. Ujawnia zakłamanie fałszywego chrześcijaństwa, które naucza, że prawo Boże funkcjonuje tak samo jak prawo ludzkie, przez co obiektem kultu jest bóg zsyłający kary za grzech — bóg, który jest źródłem bólu i cierpienia.

Wierny Bogu lud nie może sprzymierzać się z żadnymi z tych stronnictw i jest powołany przez Boga, aby je opuścić — aby nie mieć z nimi nic wspólnego (zob. Apokalipsa 18:4). Przesłanie o rzeczywistym charakterze Boga i Jego prawach Stworzyciela niepokoi Króla Północy (imperializm religijny / państwokościół) i zagraża jego mocy, dlatego stara się on użyć wszelkich dostępnych mu środków, aby uciszyć i wyniszczyć głosy niebiańskiej prawdy.

- **Daniel 11:45:** „I rozbije namioty swego pałacu między morzami na pięknej górze świętej; ale jego koniec przyjdzie na niego i nikt mu nie pomoże” (UBG).

Namiot reprezentuje system wierzeń, ideologii, koncepcji, protokołów i autorytetów Króla Północy. Morza reprezentują morze ludzkości — narody świata. Piękna święta góra symbolizuje miejsce, w którym mieszka Bóg — źródło Bożej prawdy, ewangelii. Król Północy posługuje się wypaczonym systemem władzy państwa połączonego z kościołem — narzuconymi prawami, fałszywą teologią, roszczeniami, kłamstwami, wypaczeniami, żądaniami i groźbami, by wprowadzić rozdział pomiędzy Bogiem a ludźmi. Jednak ostatecznie poniesie porażkę i zostanie zniszczony przy drugim przyjściu Chrystusa.

Zarówno Król Północy (imperializm religijny), jak i Król Południa (świecki humanizm) reprezentuje agencje szatana, a lud Boży znajduje się pośrodku. Szatan skłania te dwie moce do wzajemnych starć, by przygotować pułapkę dla ludu Bożego — chce go zwieść i przekonać, aby stanął po jednej ze stron, podczas gdy obie strony należą w rzeczywistości do niego.

Przykłady ukazujące jak szatan wykorzystuje obie strony do oszukiwania ludu Bożego:

- Spory o to, czy modlitwa powinna być na porządku dziennym w szkołach publicznych — chrześcijaństwo propaguje modlitwę w szkołach (Król Północy), natomiast świecki humanizm sprzeciwia się temu (Król Południa).
 - Czy nie mogłoby to doprowadzić do tego, że szczerzy chrześcijanie zostaną zwiedzeni i staną po stronie Króla Północy (religijnego imperializmu), który będzie usiłował narzucić im swoje poglądy religijne za pomocą rządu i odebrać wolność tym, którzy są przeciw modlitwie?
 - Czy nie mogłoby to doprowadzić innej grupy szczerych chrześcijan, uznających zasady wolności jako pochodzące od Boga, by stanąć po stronie Króla Południa (świeckiego humanizmu) i promować system, który zaprzecza Bogu i wdraża całym pokoleniom fałszywy system wierzeń, utrudniając im tym poznanie Boga?
- Konflikt dotyczący aborcji (nie chodzi o to, czy aborcja jest właściwa czy nie — tak samo jak modlitwa — ale o to, czy ta kwestia może zostać wykorzystana przez szatana, aby skłonić chrześcijan do użycia jego metod by osiągnąć zamierzony cel)
 - Czy dobrzy chrześcijanie, którzy cenią życie i chcą je chronić, nie mogliby dać się nabrać i stanąć po stronie Króla Północy (religijnego imperializmu) i zacząć uchylać prawa zmuszające ludzi do przyjęcia ich zasad moralności bez względu na okoliczności? Można na przykład nastawać, że „każde dziecko jest darem od Boga” i spowodować dezorientację wśród dzieci, nastolatków czy młodych kobiet które zostały zgwałcone lub wykorzystywane

seksualnie i zaszły w ciążę — czy możemy się spodziewać, że uwierzą, że gwałt rzeczywiście był darem od Boga? Czy dobrzy chrześcijanie nie mogą dać się oszukać Królowi Północy i szerzyć kłamstw o Bogu?

- Albo czy nie mogłoby to doprowadzić ludzi o dobrych sercach, którzy być może nie są chrześcijanami, ale troszczą się i szanują innych oraz przestrzegają zasad wolności, by stanęli po stronie Króla Południa (świeckiego humanizmu) oraz nauczali, że każdy może robić ze swoim ciałem, co mu się podoba, i namawiać kobiety do decyzji, których później będą żałować?

Czy my, chrześcijanie, potrafimy zauważyć, że współpraca zarówno z Królem Północy jak i z Królem Południa jest pułapką szatana, gdzie ludziom się wydaje, że walczą o coś jak najbardziej słusznego, podczas gdy w rzeczywistości stają po stronie szatana?

Zachęcam cię do odrzucenia zarówno Króla Północy (imperializmu religijnego), jak i króla Południa (świeckiego humanizm) i przyjęcia prawdy o naszym Stwórcy, Bogu miłości. Wyjdź z zagmatwanych systemów tego świata i podziwiał Bogu — oddawaj Mu chwałę poprzez postępowanie zgodne z Jego prawem miłości w swoim życiu.